— να απορρίψει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος αριθ. 2.666.386.

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ και τους λοιπούς παρεμβαίνοντες στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Montebello (Société à responsabilité limitée)

Σήμα προς καταχώριση: εικονιστικό σήμα «MONTEBELLO Rhum Agricole» (αίτηση αριθ. 2.266.386) για προϊόντα της κλάσεως 33 (οινοπνευματώδη ποτά εκτός ζύθου).

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: η προσφεύγουσα

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Ισπανικό λεκτικό σήμα «MONTEBELLO» (αριθ. 1.148.196), για προϊόντα της κλάσεως 33.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Ανακοπή δεκτή.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών.

Λόγοι ακυρώσεως: Εσφαλμένη εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 29ης Νοεμβρίου 2007 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-432/07)

(2008/C 22/92)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: G. de Bergues και A.-L. During)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση 2007/647/ΕΚ της Επιτροπής, της 3ης Οκτωβρίου 2007, σχετικά με τον αποκλεισμό από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα εγγυήσεων ([1]), κατά το μέτρο που αποκλείει ορισμένες δαπάνες της προσφεύγουσας υπέρ των οργανώσεων παραγωγών οπωροκηπευτικών στο πλαίσιο των οικονομικών χρήσεων 2003 και 2004,

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, ισχυριζόμενη ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένως και εφάρμοσε πλημμελώς το άρθρο 11 του κανονισμού 22000/96 του Συμβουλίου ([2]), καθόσον θεώρησε ότι η Γαλλική Κυβέρνηση δεν τήρησε τους όρους της διάταξης αυτής για την αναγνώριση των οργανώσεων των παραγωγών οπωροκηπευτικών.

([1]) Κοινοποιήθηκε με τον αριθμό E(2007) 4477 (ΕΕ L 261, σ. 28).
([2]) Κανονισμός (ΕΚ) 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των οπωροκηπευτικών (ΕΕ L 297, σ. 1).

Προσφυγή της 22ας Νοεμβρίου 2007 — Ryanair Ltd κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-433/07)

(2008/C 22/93)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ryanair Ltd (Δουβλίνο, Ιρλανδία) (εκπρόσωπος: E. Vahida, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να αναγνωρίσει, κατά το άρθρο 232 ΕΚ, ότι η Επιτροπή παρέλειψε να ενεργήσει σύμφωνα με τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη ΕΚ καθόσον δεν έλαβε θέση επί της καταγγελίας την οποία υπέβαλε η προσφεύγουσα στην Επιτροπή στις 22 Δεκεμβρίου 2006 και την οποία ακολούθησε η αποστολή εγγράφου οχλήσεως στις 2 Αυγούστου 2007·

— να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία, έστω και αν, κατόπιν της ασκήσεως της προσφυγής, η Επιτροπή ενεργήσει κατά τρόπον ώστε, κατά την κρίση του Πρωτοδικείου, να καταστεί άνευ αντικειμένου η έκδοση αποφάσεως ή αν το Πρωτοδικείο απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·

— περαιτέρω, να λάβει τα μέτρα που το Πρωτοδικείο θεωρεί ενδεδειγμένα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέλειψε να ενεργήσει καθόσον δεν έλαβε θέση, μολονότι εκλήθη προς τούτο κατά το άρθρο 232 ΕΚ, επί της υποβληθείσας στις 22 Δεκεμβρίου 2006 καταγγελίας της προσφεύγουσας σχετικά με ενίσχυση παρανόμως χορηγηθείσα από την Ελλάδα στις Ολυμπιακές Αερογραμμές και στην Ολυμπιακή Αεροπορία — Υπηρεσίες (στο εξής: ΟΑ/ΟΑ-Υ) κατόπιν διαιτητικής αποφάσεως του ελληνικού ανωτάτου ακυρωτικού δικαστηρίου (Αρείου Πάγου), με την οποία το Ελληνικό Δημόσιο υποχρεώθηκε να καταβάλει στην ΟΑ/ΟΑ-Υ 563 εκατομμύρια ευρώ λόγω υπηρεσιών για την παροχή των οποίων δεν είχαν καταβληθεί, όπως υποστηρίχθηκε, τα οφειλόμενα ποσά και λόγω των δαπανών μετεγκατάστασης στον νέο αερολιμένα Αθηνών.